

тѣ добылъ единъ сынъ *Михаилъ*, за когото, казвать, да е станѣлъ чърноризецъ (монахъ). Втора-та му жена была дщерея на единъ Българскый войводѣ, *Георгій Сурсовулъ*; отъ неѣ му ся родили троица сынове: *Петръ*, *Иванъ* и *Боянъ*. Послѣдній былъ много ученъ и искусенъ поетъ и пѣвецъ народенъ, та за-това народъ-тъ го наричалъ могоесникъ. Слѣдъ нѣ-колко смѣщенія и раздоры за наслѣдство на прѣсто-ла быде избранъ *Петръ* за Българскый царь.

БЪЛГАРСКА КНИЖНИНА ВЪ СИМЕОНОВО ВРЕМЯ.

10)
Двама-та основателе на Българскъ-шъ кни-
жнинъ, св. Кирилъ и Методій слѣдъ смърть-тъ си
оставихъ почти всичко св. Писаніе прѣведено на Бъл-
гарскый языкъ заедно съ нѣколко други съчиненія,
както що еѣ: *Каноническая книга*, *Номоканонъ* или
Кормія, *Ошеческа книга* или *Пашерикъ* и други.
Освѣнь това тѣи оставихъ и наслѣдници, свои-ты мѣ-
дры и достойны ученицы за да продължатъ развитіе-то
на древнѣ-тъ ни книжевно-сть. Отъ тыя ученицы
първъ е св. *Климентъ*, който още въ Борисово вре-
мя захвана да работи въ книжевно-то поприще, а нѣ-
гова-та дѣятельность ся усили още по́вече при цару-
ваніе-то на ученолюбиваго Симеона. Голѣмо-то му
желаніе за распространеніе просвѣщеніе-то между
— звѣздоброецъ и заповѣдалъ да отсѣчатъ главъ-тъ
на тѣхъ статуѣ, та въ сѣщій часъ ужъ и Симеонъ
былъ умрѣлъ (?).